

Anden del.

På rådsmødet (arbejdsministre) den 2. december 1996 opnåedes enighed om Kommissionens forslag om et udvalg for beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikken.

Udvalget for beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikken bygger på anbefalingen fra Det europæiske Råds møde i Madrid om etablering af en fast struktur til støtte for den fælles europæiske beskæftigelsesstrategi på det nuværende traktatgrundlag. Artikel Z i regeringens beskæftigelsesforslag er en traktatfæstelse af den faste struktur samtidig med, at det giver udvalget mulighed for at deltage i en videreudvikling af den fælles beskæftigelsesstrategi.

Såvel det af rådet nedsatte udvalg som Danmarks forslag er et vigtigt led i styrkelsen af beskæftigelsessamarbejdet og bekæmpelsen af arbejdsløsheden.

Udvalget for beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikken er et led i beskæftigelsesstrategien på det eksisterende traktatgrundlag. Udvalget i regeringens forslag i artikel Z foreslås tillagt opgaver i forbindelse med dens styrkelse af beskæftigelsessamarbejdet, som regeringen foreslår indbygget i traktaten med de i forslaget anførte artikler W, X og Y.

Det rådgivende udvalg, som er foreslået af regeringen, vil skulle afløse udvalget for beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikken. Samtidig foreslås såvel medlemssammensætningen som udvalgets opgaver ændret i overensstemmelse med samspillet mellem beskæftigelsespolitikken og den økonomiske politik samt muligheden for en videreudvikling af den fælles beskæftigelsesstrategi.

(Alm. del - bilag 916 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. S 2841 til udenrigsministeren af Keld Albrechtsen (EL)

Spørgsmål (4/7-96):

Vil regeringen udarbejde og offentliggøre en grundig juridisk redegørelse om rækkevidden af det forslag vedrørende tilskyndelsesforanstaltninger, som den danske regering vil fremsætte på EU's regeringskonference som en del af en ny artikel Y?⁴⁴

Svar (15/7 96):

Statsministeren redegjorde i forbindelse med mødet i Folketingets Europaudvalg den 2. juli 1996 nærmere for indholdet af det danske forslag vedrørende beskæftigelse, i hvilken forbindelse statsministeren understregede, at beskæftigelsespolitikken fortsat er og forbliver et nationalt anliggende.

Forslaget til en fælles overvågning af medlemslandenes beskæftigelsespolitik giver Rådet mulighed for at påpege, at en medlemsstats beskæftigelsespolitik ikke er i overensstemmelse med de fælles retningslinjer. Rådet kan efter det danske forslag ikke pålægge medlemsstaterne nogen forpligtelser eller at foretage foranstaltninger med henblik på at efterleve de pågældende retningslinjer.

(Folketingets forhandlinger 1995-96 side 7638)

Spørgsmål nr. 1 på alm. del

Spørgsmål (9/10-97):

Udenrigsministeren bedes - som lovet på Europaudvalgets møde den 3. oktober 1997 - sende et notat om mulighederne for foranstaltninger for så vidt angik beskæftigelsen henholdsvis før og efter Amsterdamtraktatens ikrafttrædelse.

Svar (20/10-97):

Der henvises til Udenrigsministeriets redegørelse for Amsterdam Traktaten af 1. oktober 1997 (Alm. del - bilag 1550) - afsnittet om beskæftigelse (vedlægges).

Bilag:

3. Beskæftigelse

Baggrund

Ud over den generelle målsætningsbestemmelse om et højt beskæftigelsesniveau i Fællesskabet findes der ikke i det nuværende traktatgrundlag særlige bestemmelser om fremme af beskæftigelsen.

De seneste års udvikling har imidlertid indebåret en opprioritering af den fælles indsats på europæisk plan. På Det Europæiske Råds møde i Essen i december 1994 blev EU's strategi for at øge beskæftigelsen igangsat. Denne strategi er

⁴⁴ Tilskyndelsesforanstaltninger er nævnt i TEF art. 109 R (art. 129 i den konsoliderede udgave af TEF).